18e JAARGANG NR. 56 1e KWARTAAL 1994

Pors Post

GENEALOGISCH FAMILIEBLAD VAN DE FAMILIE STICHTING PORS

Redactie: H. Pors - Bijendans 36 - 2907 TA Capelle a/d IJssel - Tel.: 010-450 20 80
Verzending en Administratie: A. Pors - Louise Henriëttelaan 116 - 6713 MJ Ede - Tel.: 08380-515 02
Giro: 3379325 t.n.v. Penningm. Familie Stichting Pors - v. Rouwenoortstraat 9 - 6721 TT Bennekom - Tel.: 08389-1 58 93

ACHTTIEN JAAR PORS-POST

****

In 1976 rees de idee om een familiestichting in het leven te roepen en een familieblad uit te geven. Die dag ligt in onze herinnering nog zo dichtbij. En toch is het al achttien jaar geleden dat we de eerste stappen op het "familiepad" zetten. Veel lief, maar ook veel leed hebben wij in de afgelopen jaren ervaren; velen van dat eerste uur zijn ons al ontvallen. De klok tikt de jaren weg...
Dit jaar hopen we alweer **de achttiende familiereünie** te mogen organiseren. Wij verwachten u dan allemaal weer graag. Want het is niet in de eerste plaats ons blad dat onze familiestichting in stand houdt, maar **uw** blijvende steun en belangstelling. Ook door verjonging en vernieuwing in ons bestuur hopen wij de continuiteit van onze organisatie zeker te stellen.

Helpt u ons ook met het werven van nieuwe donateurs? Want nog niet alle Porsen zijn bij ons aangesloten. En dat zou toch eigenlijk wel moeten.We rekenen daarom weer graag op uw hulp.

De secretaris zal u graag aan foldermateriaal helpen, waarin de doelstellingen en aktiviteiten van onze organisatie beschreven zijn. Wij denken natuurlijk ook aan de jonge Porsen, die het ouderlijk huis (hebben) verlaten. Wordt nu zelf lid.

Wij zijn trots op hetgeen tot op heden bereikt is. U toch ook?

****

BAP NAAR "PNÏËL"

Mevrouw Bap De Heer-Pors is per 27 december jl. opgenomen in het Verpleeghuis "Pniël" aan de Oudedijk te Rotterdam-Kralingen. Wij hebben haar daar kort na haar opname bezocht.
Moge het haar goed gaan.

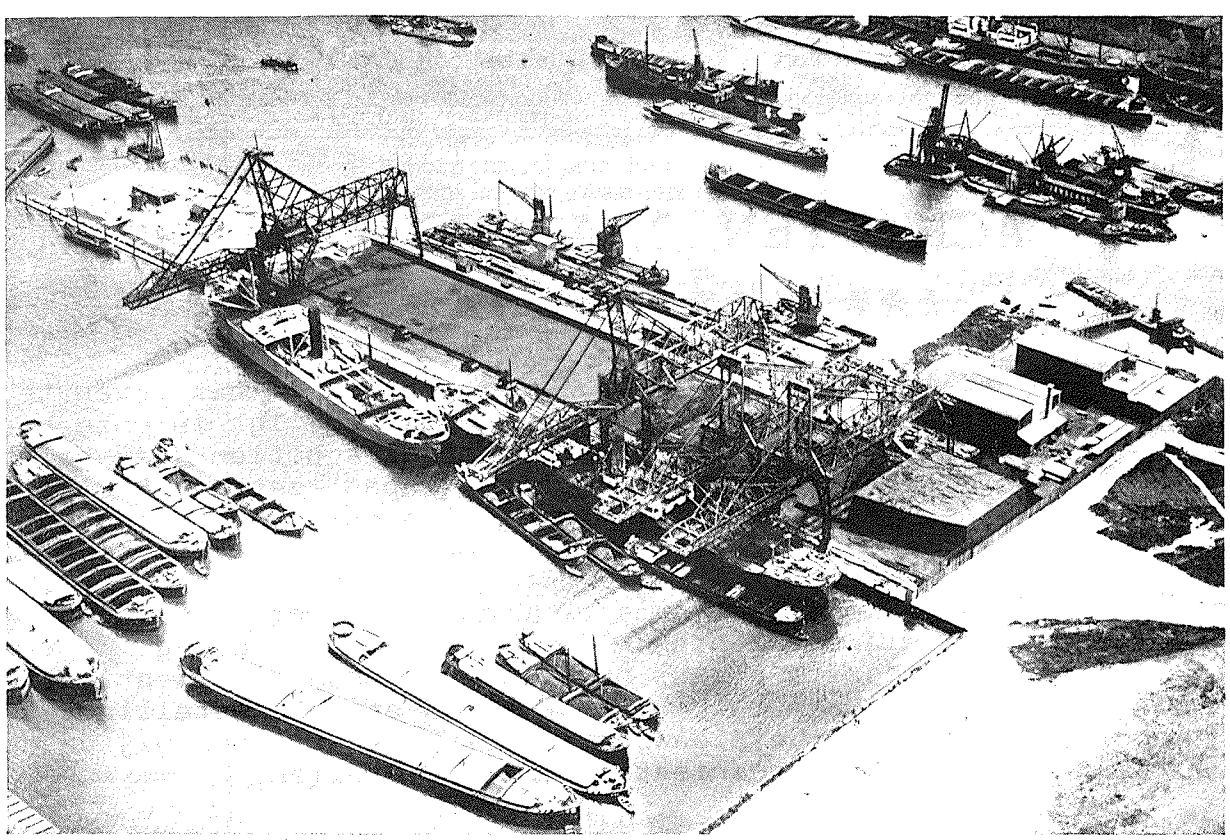

De Waalhaven, dichtbij Rotterdam-Charlois.
Voordat de haven gegraven werd, lag hier de Polder Robbenoord, waar de Porsen al in de vijftiende eeuw het land bewerkten (zie daarover het boek "Het Voorgeslacht Pors", waarvan nog slechts een enkel exemplaar bij de secretaris verkrijgbaar is). Het land van de Porsen werd voor het aanleggen van deze grote haven onteigend. De regering gaf de Porsen daarvoor land terug te Ressen, waardoor de Porsen ook in het Gelderse terechtkwamen. Klaas Pors was de laatste van het Porsengeslacht, die hier nog het boerenbedrijf uitoefende. En daarmede kwam een einde aan de eeuwenlange boerentraditie van de Porsen.

Mijn tijden zijn in Uw hand.
Psalm 31 : 16

Heden heeft de HEERE van ons weggenomen, na een liefdevolle verzorging in het Zorg-en Servicecentrum "Uitzicht", onze geliefde en zorgzame vader, groot- en overgrootvader, broer, zwager en oom

Willem Arie Pors

sinds 11 december 1988 weduwnaar van Wilhelmina Bos

in de leeftijd van 85 jaar.

Alblasserdam : B. de Heer-Pors
P. de Heer
Vlaardingen : A.J. Lodder-Pors
H.L. Bosma
Klein- achterkleinkinderen
en verdere familie

Vlaardingen, 11 december 1993
Churchillsingel 483, kamer 117
Correspondentie-adres: A.J. Lodder-Pors
Burgemeester Pruissingel 106c, 3131 JT Vlaardingen

Gelegenheid tot condoleren dinsdag 14 december en woensdag 15 december van 19.30 tot 21.00 uur aan de Burgemeester Pruissingel 106c te Vlaardingen.

De begrafenis zal D.V. donderdag 16 december om 15.30 uur plaatshebben op de gemeentelijke begraafplaats "Emaus", Emaus 6 te Vlaardingen.

Geen bloemen.

GENEALOGISCHE GEGEVENS

Willem Arie Pors was de jongste zoon en op één na het laatste kind van Hendrik Pors (1873-1944) en Barbera Struik (1873-1947). Uit het huwelijk van zijn ouders werden geboren:

1. Pieter, Vlaardingen 28-10-95 - Vlaardingen 19-11-1895;
2. Jacoba, Vlaardingen 10-02-97 - Vlaardingen 31-12-1902;
3. Pieter, Vlaardingen 29-09-99 - Vlaardingen 09-01-1975;
4. Leendert, Vlaardingen 21-06-01 - Vlaardingen 29-07-1975;
5. Hendrik, Vlaardingen 18-04-04 - Rotterdam 08-10-1979;
6. Jacobus, Vlaardingen 01-07-06 - Vlaardingen 06-06-1984;
7. **Willem Arie Vlaardingen 27-07-08 - Vlaardingen 11-12-1993;**
8. Anna Jacoba, Vlaardingen 18-09-10 -

Willem Arie Pors (nr. 7) overleed des morgens te 6.30 uur in het Bejaardentehuis "Uitzicht" te Vlaardingen, op dezelfde datum als waarop zijn echtgenote, Wilhelmina Bos, vijf jaar eerder is overleden.

Het stoffelijk overschot werd overgebracht naar het woonhuis van zijn dochter Annie, vanwaar de uitvaart op 16 december jl. heeft plaatsgevonden.

Willem Arie Pors heeft gewerkt bij Gemeentewerken van Vlaardingen en bij Unilever aldaar. Hij werd gedoopt in de Gereformeerde Gemeente van Vlaardingen en behoorde tot Gereformeerde Gemeenten in Nederland.
Op 5 november 1930 huwde hij te Vlaardingen met Wilhelmina Bos, aldaar geboren op 19 december 1904. Zij was een dochter van Antonie Bos en Helena de Neef.

Uit dit huwelijk werden geboren:

1. Barbera, 9 december 1931 te Vlaardingen. Zij werd op 8 november 1931 in de Grote (NH)Kerk van Vlaardingen door Ds. Grootjans gedoopt. Zij en haar gezin behoren tot het Kerkgenootschap van de Gereformeerde Gemeenten in Nederland. Op 19 november 1956 trad zij in het huwelijk met Pons de Heer. Uit dit huwelijk werd één kind geboren, Antonie Cornelis, Dordrecht 27 juli 1961.

2. Helena Anthonia, Vlaardingen 20 december 1934, gedoopt in de Gereformeerde Gemeente aldaar, overleden te Vlaardingen op 2 juli 1960. Op 7 juli werd zij op de begraafplaats Emous ter aarde besteld.

3. Anna Jacoba, Vlaardingen 20 april 1938, aldaar in de Gereformeerde Gemeente door Ds. Honkoop gedoopt. Huwde te Vlaardingen op 17 december 1970 met Arie Lodder, geboren 4 juni 1924 te Vlaardingen, aldaar in de Gereformeerde Gemeente gedoopt door Ds. A. de Blois; zoon van Gijsbertus Lodder en Elizabeth Korpershoek (Overleden te Vlaardingen op 17 augustus 1978; aldaar op 22 augustus 1978 op de begraafplaats Holy begraven).

Willem Arie Pors met zijn echtgenote
Wilhelmina Bos in betere tijden.

Begravenen begraafplaats "Emous"

Op de (oude) begraafplaats Emous te Vlaardingen werden de volgende Porsen begraven(sedert 1944):

1. Hendrik, 1873-1944;
2. De echtgenote van Hendrik, Barbera Struijk;
3. Pieter, zoon van 1 en 2, 28-10-95 - 19-11-1895;
4. Jacoba, dochter van 1 en 2, 10-02-1897 - 31-12-1902;
5. Helena Anthonia, dochter van 6 en 7, 20-12-34 - 02-07-60;
6. Wilhelmina Pors-Bos, echtgenote van 7, 19-11-04 - 11-12-88;
7. Willem Arie, 27-07-08 - 11-12-93.

Het betreft hier nakomelingen van Hendrik Pors x Barbera Struijk en hun echtgenoten.
Overige leden van deze familie zijn begraven op de nieuwe begraafplaats Holy, met uitzondering van Hendrik (18-04-1904 - 08 - 10-79) en diens echtgenote G.van der Lugt (20-08-1906 - 01-06-79), die begraven zijn op de begraafplaats "Oud Kralingen" te Rotterdam.

****

IN MEMORIAM WILLEM ARIE PORS

****

Op 16 december werd Willem Arie Pors, weduwnaar van Wilhelmina Bos sedert 11 december 1988, op de oude begraafplaats Emous te Vlaardingen begraven bij zijn echtgenote en dochter Helena Anthonia (1934-1960).
Oom Wim woonde de laatste jaren in "Uitzicht" te Vlaardingen, eerst met zijn vrouw en na haar dood uiteraard alleen. Daar hebben wij hem vaak bezocht. Soms hoorden wij op de gang al dat hij weer op zijn orgeltje speelde. Hij was, ofschoon hij nooit enige opleiding heeft genoten, zeer muzikaal. Hij kon ook heel goed schilderen. Ofschoon hij zelf nooit gevaren heeft, had hij grote belangstelling voor de zeesleepvaart.
Na het overlijden van zijn vrouw, tante Mien, nam de dementie waaraan hij leed, geleidelijk toe. Maar hij bleef een minzaam, vriendelijk en gauw tevreden mens, hartelijk voor iedereen.

De begrafenis werd geleid door ouderling Den Harder, die de aanwezigen bepaalde bij de kortstondigheid van het leven en de noodzaak tot bekering. Van 's-mensen kant is er geen hoop, meer op een eeuwig leven, maar God heeft met de gevallen mens een genadeverbond opgericht in Christus. In dat Verbond ligt de redding voor de verloren en van God afgedwaalde mens.
Vooraf had de heer Den Harder in het sterfhuis gesproken over het nieuwe Jeruzalem, dat de Heere bereid heeft voor Zijn volk. Door Christus hebben dood en hel hun verschrikkingen verloren en wordt er in de harten van Gods kinderen een brandende begeerte gelegd naar die nieuwe stad, het nieuwe Jeruzalem, waarin God alles zal zijn en in allen.
Ouderling Den Harder herinnerde er aan, dat in dit graf ook de echtgenote en een dochter van overledene rusten. Op deze plaats is er daarom al veel smart geleden om een groot verlies. Hij sprak de hoop uit, dat deze roepstemmen tot bekering geheiligd zouden mogen worden aan de harten van alle omstanders. De aanwezige kleinkinderen beval hij aan om maar veel te vragen om een bekering op jonge leeftijd, zodat al in dit leven vroeg kan worden begonnen met leven bij de Heere.
De heer Den Harder had ook een woord van troost voor Pons de Heer, wiens echtgenote Bap Pors zeer ernstig ziek is. Zij moest thuisblijven in de wetenschap, dat haar vader aan de schoot der aarde werd vertrouwd. Hij wenste Pons de Heer en diens zoon en schoondochter Anton en Marry Gods kracht toe en de zieke Bap vertroostingen van de Heilige Geest. Dat werd ook gehoopt voor dochter Annie, die de uitvaart van haar vader zo voortreffelijk heeft geregeld.
De nog enig levende nazaat van van deze generatie,Anna Jacoba Lodder-Pors, die in verband met haar gevorderde leeftijd niet bij de begrafenis kon zijn, werd eveneens troost en sterkte toegebeden. Tante Annie kennende, zal zij op het moment van de begrafenis van haar broer wel troost gezocht hebben bij de Grote Trooster.

Er was veel belangstelling voor deze begrafenis, een bewijs hoezeer de overledene in brede kring geliefd was.

Wij zullen Willem Arie Pors in dankbare en liefdevolle herinnering houden.

****

HARTELIJK DANK

aan alle aangeslotenen van de familiestichting, die ons bij gelegenheid van de jaarwisseling een gelukwens deden toekomen. Ook de Porsen elders in de wereld hebben aan ons gedacht. En dat was wederkerig.
Hartelijk dank.

****

CAMPING PORS
café - petit restaurant
'T STAMMINEEKE
Brabersweg 10
3271 LD Mijnsheerenland (Greup)
Tel. 01860-13061
Hans en Annelies van Veghel

VERVOLG: ECHTGENOTEN VAN PORSEN

****

Ditte van, Marijtje Aartsdr. x Cornelis Leenderts Pors;
Dorsman, Teuntje Cornelisse x Joris Jorisse Pors;
Diggelen, Marianne M.A. van x Gerrit (Kleiszoon) Pors;
Diepenhorst, Teunia Nelly x Piet (Leendertsz.) Pors;
Dipten, Johanna Cornelia C. van x Jan (Ariesz.) Pors;
Ditte, Marijtje Aartsdochter van x Cornelis Leenderts Pors;
Ducaneaux, Johanna Elizabeth x Cornelis Harmens Pors;
Duikeren, P.Th. van x Johanna Maria (Ariesdr.)Pors;
Duivestein, Jacob x Aaltje Arensdr. Pors;
Duyvestein Jan, x Jaapje (Krijnsdr.) Pors;
Duivestein, Trijntje Gijsbertsdr. x Pieter (Jannigjesz.)Pors;
Driel, Adrianus van x Catelina Jacoba (Ariesdr.)Pors;
Driel, Dirkje van x Hendrik Leenderts Pors;
Driel, Fop van x Kornelia (Arendsdr. Pors;
Driel, Johanna Bernardina van x Pieter (Pietersz.) Pors;
Drost, Henriette x Hendrik Jacobszn.) Pors;
Drosten, Mannes x Bastiaantje (Pietersdr.) Pors;
Druiv R x Veronica Christina Jeannette (Foeko'sdr) Pors;
Dijk, Arie van x Adriana (Klaasdr.) Pors;
Dijk, Elizabeth van x Adrianus Pors;
Dijke, Maria Adriana van x Jan Teunis Aarts (Adrianuszn.) Pors
Dijckhoff, Wijventie Gerrits x Pieter Leenders Pors;
Dijxman, Annetje Pieters x Pieter Clements Pors;
Ebers, Gezina x Baldeus (Willemszn) Pors;
Edel, Willem x Laurijntje (Cornelisdr) Pors;
Eelsing, Henderika x Willem Teunis Jan (Baldeuszn.) Pors;
Eenhoorn, Bastiaan Janszn. x Heijltje Clemens Pors;
Eikendal, Pietertje x Cornelis Teunis (Jansz.) Pors;
Egberts, Johanna Maria Gerarda x Eduard Peter (Pieterszn.) Pors;
Elbers, Leendert x Lena Cornelisdr. Pors;
Elliot, Garry John x Barbera (Ariesdr.) Pors;
Enden, Magdalena van der x Hendrik (Cornelisdr.) Pors;
Engel, Elisabeth van den x Bastiaan (Maartjeszn.) Pors;
Engelse, Gerardus Marius Willem x Dina (Ariesdr.) Pors;
Es, Bastiaan Clements van x Aechtje Jansdr. Pors;
Esch, Janna van der x Cornelis Leendertszn.) Pors;
Esch, Maria Clemens van der x Lenert Jans Pors;
Eijk, Arie van x Janna (Cornelisdr.) Pors;
Eijk, Willem Hendriks x Grietje Hermens Pors;
Eijsden, Arie van x Janna Johanna (Clementsdr.) Pors.

(Wordt vervolgd)

****

Voor correcties en/of aanvullingen op deze lijst houden wij ons aanbevolen.

****

GAAT U VERHUIZEN?
GEEF DAN UW NIEUWE ADRES AAN ONS DOOR.

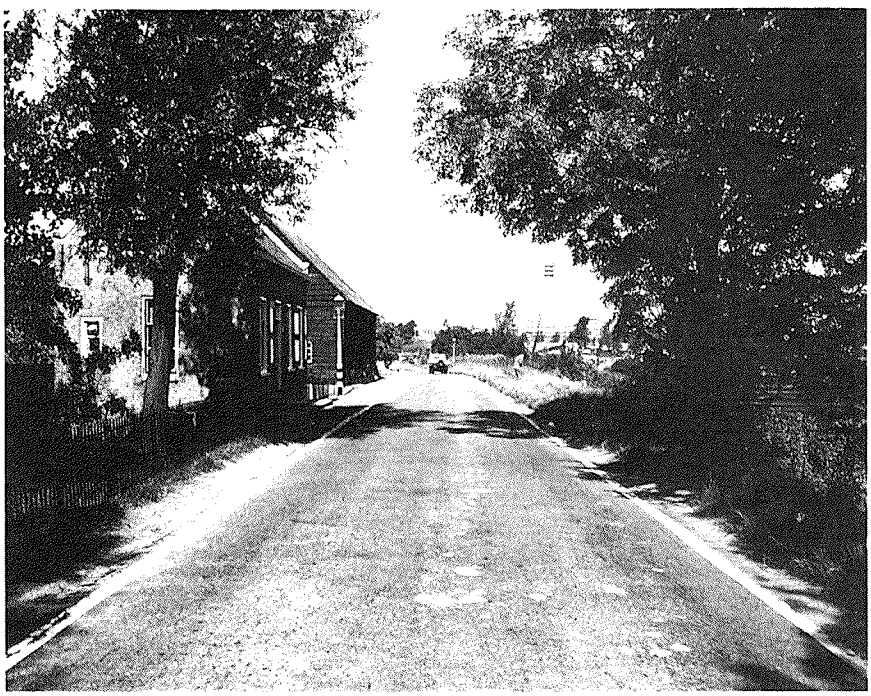

De Charloisse Lagedijk, die ongetwijfeld door alle te Charlois geboren Porsen is betreden. Hier liggen de voetstappen van heel ons voorgeslacht.
****

NOSTALGISCHE PLEKJES

****

Dorpsstraat van Hoogvliet, van de Zuidzijde af gezien. In vroeger tijden was het "de" ontmoetingsplaats van jong en oud. Ook hier hebben Porsen gewoond. En nòg wel.
****

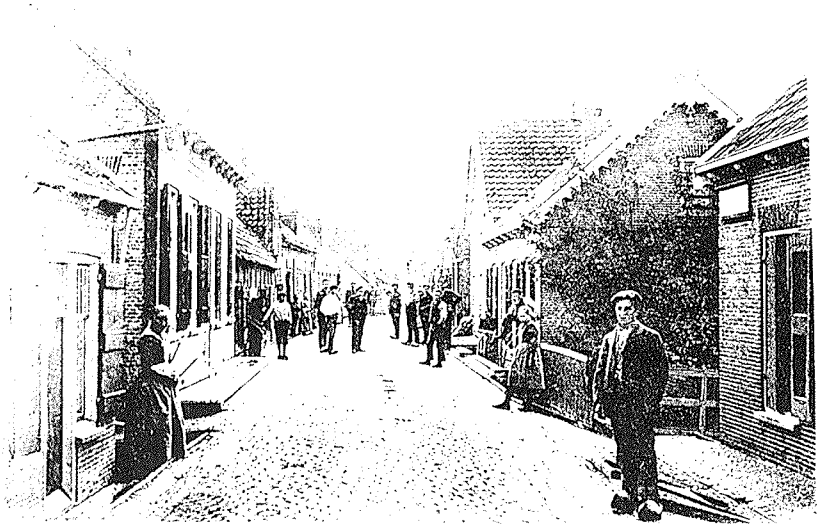

Zuidzijde Dorpsstraat in Hoogvliet.

Beëindigde functies H.Pors te Capelle aan den IJssel: Adviseur van de Raad van Bestuur van de ING-Bank te Amsterdam en lid van de Gemeenteraad.

H.A.PORS B.V.
TRANSPORT - EXPEDITIE - OPSLAG
NAAR NIEUWE EN BETERE LOKATIE

Bijna dertig jaar was H.A.Pors B.V. aan de Strickledeweg te Rotterdam gevestigd. In die periode werd het bedrijf steeds uitgebreid en allerlei verbouwingen werden doorgevoerd. De behoefte groeide om de huisvesting af te stemmen op de eisen des tijds. Rob Pors, directeur van het bekende transportbedrijf, nam de beslissing tot verhuizing naar de Vlaardingenweg 65 te Rotterdam. Het is een schitterend, "nieuw" bedrijf geworden met een perronloods en een moderne kantooropzet, gelegen op een eigen, ruim terrein.
Wie de geschiedenis van het bedrijf kent (Rob's vader Herman, die ons veel te snel ontvallen is, begon in zijn jonge jaren met een bescheiden auto'tje) mag zich verwonderen over de groei en veerkracht van deze bekende onderneming. Vaak zien we de vrachtauto's met het opschrift H.A.PORS rijden en elke keer worden we dan weer met weemoed herinnerd aan de stichter van dit bedrijf. Wij wensen Rob en zijn medewerkers veel succes op deze nieuwe lokatie toe.

==========

DNA-ONDERZOEK IDENTIFICEERT DE VERMOORDE RUSSISCHE TSAAR EN DIENS GEZIN.

==========

In 1917 werd de Rusissche tsaar, de tsarina en hun kinderen door bolsjewisten te Jekaterienboerg, het latere Sverdlovsk, vermoord. Nog maar kort geleden vond men in een waterput in de omgeving een aantal skeletten. Het verhaal deed de ronde, dat men de lijken van de tsarenfamilie in deze put had gegooid en er vervolgens nog handgranaten in had geworpen.
Geleerden van de Universiteit van Moskou hebben DNA uit bloedmonsters van het Britse koningshuis, dat immers net als de voormalige Duitse keizer met Tsaar Nicolaas verwant is, vergeleken met DNA dat in het merg van de skeletten te Jekaterienboerg. Men is tot de conclusie gekomen, dat de gevonden beenderen inderdaad van de tsarenfamilie afkomstig zijn.
De Russische president wil dat de stoffelijke resten van de tsarenfamilie alsnog een Staatsbegrafenis krijgen.
Het DNA-onderzoek heeft eens temeer aangetoond, hoezeer mensen, die tot e e n geslacht behoren, veel gelijke fysieke eigenschappen hebben. Men zegt wel dat elk mens u n i e k is (en in zekere zin is dat waar), maar zo uniek als we denken te zijn, zijn we nu ook weer niet.

==========

Op naar de achttiende reünie

****

Het is beter te gaan in het klaaghuis,
dan te gaan in het huis des maaltijds;
want in hetzelve is het einde aller mensen,
en de levende legt het in zijn hart.
(Prediker 7 : 2)

Bedroefd geven wij u kennis dat de Heere, na een kortstondige ziekte, uit ons midden heeft weggenomen mijn lieve man, onze zorgzame vader en opa

DERK JAN SEPPENWOOLDE

op de leeftijd van 81 jaar.

Ridderkerk: J. Seppenwoolde-Averesch
H. Pors-Seppenwoolde
P. Pors
Heleen en Jan
Dick en Marianne
Robert en Suzanne
Peter
Nanja

Waddinxveen: G. Seppenwoolde
M. Seppenwoolde-Pors
Annemieke en Dick
Derk Jan en Louise
Lydia en Dirk Jan
Bart
Margreet
Gerard
en achterkleinkinderen

2986 GM Ridderkerk, 4 december 1993
Vlietplein 202

Geen bloemen

Gelegenheid tot rouwbezoek: dinsdag van 14.00 tot 16.00 uur en van 19.00 tot 21.00 uur in het woonhuis.

De rouwdienst zal D.V. gehouden worden woensdag 8 december, aanvang 14.30 uur in de Eben-Haëzerkerk" aan de Oranjestraat 90a te Ridderkerk-Slikkerveer, waarna de begrafenis circa 15.30 uur zal plaatsvinden op de begraafplaats „Vredehof" aan de Lagendijk 114 te Ridderkerk.

WIJ BETUIGEN DE FAMILIE ALSNOG ONZE DEELNEMING

****

WIST U DAT?

==========

Jaarlijks bezoeken zo'n 30.000 personen(!) het Centraal Bureau voor Genealogie te Den Haag. Bent u er ook al eens geweest, bijvoorbeeld om eens in de Porsenverzameling te snuffelen?

TOCH GEEN OPERATIE

==========

Berichtten wij in ons vorige nummer nog dat onze secretaris Arie Pors opnieuw een (correctieve) operatie moest ondergaan, thans kunnen wij melden, dat de artsen daarvan hebben afgezien uit vrees de stembanden onherstelbaar te kunnen beschadigen. Wij blijven er voor Arie het beste van hopen.

==========

DE BRANDEN IN AUSTRALIË

==========

Van het Ministerie van Buitenlandse Zaken vernamen wij, dat geen Porsen of aanverwante familieleden door de hevige bosbranden zijn getroffen.
Rondom de stad Sydney wonen zo'n 45000 immigranten met een Nederlandse achtergrond, onder wie ruim 17000 landgenoten met een Nederlands paspoort. Voor niemand van hen behoefden bijzondere maatregelen te worden genomen.

==========

VOLG DIE CURSUS.

==========

Van 13 maart af gaat Teleac weer de tv-cursus Genealogie uitzenden. Enkele jaren geleden heeft men met deze cursus veel succes gehad. Wie de cursus toen gevolgd hebben, zullen zich de beelden herinneren van de reünie in Plaswijck te Rotterdam en de interviews met Henk en met Saartje Boot-Pors. Deze Teleac-cursus brengt iedereen in het juiste spoor, die zijn stamboom wil gaan opstellen. Wij hopen dat veel Porsen op de cursus zullen inschrijven.
ECHT DE MOEITE WAARD.

==========

In Nederland kan een kind ook de naam van de moeder krijgen.

In De Telegraaf van 23 december heeft prof. mr. M.J.A. van Mourik nog eens uiteengezet, dat in Nederland kinderen ook de naam van hun moeder kunnen krijgen. Voordien kregen kinderen altijd de naam van hun vader. Maar moeders vonden dat discriminerend en trokken zelfs bij de Wetgever aan de bel, met als gevolg, dat op 21 december bij de Tweede Kamer een Wetsontwerp is ingediend met als voornaamste inhoud, dat de ouders voortaan zelf mogen beslissen of een kind de geslachtsnaam van de vader of van de moeder of van de vader zal gaan dragen. Prof. Van Mourik schrijft:

De keuze tussen de naam van de vader en die van de moeder komt alleen toe aan de ouders die beiden in familierechtelijke betrekking tot het kind staan. Een moeder staat automatisch in een dergelijke betrekking tot haar kind. Voor degene die zich als vader opwerpt, ligt dat moeilijker. De man die met de moeder gehuwd is, wordt zonder meer familierechtelijk als vader van het kind erkend. Een buitenhuwelijkse verwekker (aan de stamtafel bekend als postbode, loodgieter of melkboer) komt er niet aan te pas.

Indien de moeder niet gehuwd is, staat de biologische verwekker van het kind niet zonder meer in familierechtelijke betrekking tot het kind. Daarvoor is een erkenning nodig. Die erkenning behoeft in beginsel de toestemming van de moeder. In geval de moeder die toestemming weigert, kan een beslissing van de rechter in de plaats van de toestemming treden indien geoordeeld moet worden dat de weigering misbruik van bevoegdheid inhoudt. De moeder dient een 'te respecteren belang' te hebben bij de weigering. Erkenning kan reeds vóór de geboorte van het kind geschieden. Uit de voorgestelde wettekst vloeit voort dat in de akte van erkenning ook de naamskeuze moet worden opgenomen.

Geen vader

Indien het kind ten tijde van de erkenning de leeftijd van zestien jaar heeft bereikt, mag het kind zélf bepalen welke geslachtsnaam het zal dragen. Het gaat hierbij derhalve om kinderen die vóór hun zestiende verjaardag familierechtelijk geen vader hadden.

De keuze bestaat tussen de naam van de vader en die van de moeder. Eén van beide dus. Terecht is afgezien van combinatienamen. De geslachtsnaam die voor het eerste kind wordt gekozen, geldt voor alle kinderen van de betrokken ouders. Jongens en meisjes krijgen dus dezelfde naam. Het idee om de meisjes naar de moeder en de jongens naar de vader te noemen is gelukkig afgewezen. De eenheid van het gezin blijft derhalve ten minste in de geslachtsnaam bewaard.

De keuze moet voor degenen die voor het huwelijk kiezen, ter gelegenheid van de huwelijksvoltrekking worden gedaan. Voorstelbaar is dat ouders later spijt krijgen van hun keuze. Achteraf hadden ze toch liever voor de naam van de moeder gekozen. Welnu, tot het tijdstip waarop de familierechtelijke betrekking met beide ouders ontstaat, kan de keuze één keer worden gewijzigd. In geval van een huwelijk zal derhalve vóór de geboorte van het eerste kind een maal de keuze kunnen worden gewijzigd.

De wetgever houdt rekening met de mogelijkheid dat vader en moeder het niet eens kunnen worden over de keuze. Aanvankelijk kreeg het kind in dat geval de naam van de vader. Dat zou het meest aansluiten bij de verwachte praktijk des levens. Ook is gedacht aan de mogelijkheid de rechter over de naam te laten beslissen. Uiteindelijk is gekozen voor de allersimpelste oplossing: de loting! Als derhalve gehuwden op het stadhuis na de vraag van de ambtenaar van de burgerlijke stand hoe de eventuele kinderen zullen heten, beginnen te bekvechten, zal de hoge hoed de beslissing moeten brengen. Zou de bruidegom een dergelijk hoofddeksel dragen, dan lijkt het mij het meest passend die hoed te gebruiken.

Wetsontwerp

Het wetsontwerp laat de geslachtsnaamwijziging die reeds thans mogelijk is, onberoerd. Een ieder kan aan de Koningin vragen om een andere geslachtsnaam, bijvoorbeeld indien de bestaande naam onwelvoeglijk of bespottelijk is. Naamswijziging kan verder verzocht worden door een

SLUIT U AAN BIJ ONZE FAMILIESTICHTING

moeder die tenminste drie jaren buiten een huwelijk een kind zonder vader heeft verzorgd en opgevoed. Het kind kan dan de naam van de moeder krijgen.
Zoals bekend, mag een gehuwde of gescheiden vrouw, zo lang zij niet hertrouwd is, in beginsel de naam van de man (blijven) voeren of deze aan de hare laten voorafgaan. In het wetsontwerp wordt eenzelfde bevoegdheid toegekend aan de man, zolang deze niet is hertrouwd. In de toekomst mag de man zich derhalve tooien met de geslachtsnaam van de vrouw waarmee hij gehuwd is, al dan niet gevolgd door zijn eigen naam.
Dat zal even wennen worden. De alom bekende heer Peperkoorn, getrouwd met mevrouw Windvang, mag zich in het vervolg ook Windvang of Windvang-Peperkoorn noemen. Enige verwarring valt dus wel te verwachten. En voor genealogen wordt het er helemaal niet gemakkelijker op.

DIRK EN KLAZIEN 25 JAAR GETROUWD.

Als hun zoon niet zo attent zou zijn geweest, ons even te tippen, dan zouden Dirk en Klazien Pors uit Pernis stiekempjesweg 25 jaar getrouwd zijn geweest, zonder dat wij daar in de verste verte ook maar erg in zouden hebben gehad... Nu konden wij gelukkig nog van onze belangstelling en van ons medeleven doen blijken, op die 22e december van het vorige jaar. Wij hopen bij het veertigjarig huwelijksfeest wat eerder te worden geinformeerd. Dus in de toekomst niet zo bescheiden, Dirk en Klazien.

HOE KOMEN WE AAN DE VOORNAAM CLEMENT?

****

"Is de kerk van Charlois, die vroeger "Clemenskerk" heette, naar een Pors genoemd? De naam "Clement" komt bij de Charloisse Porsen nogal eens voor", vroeg een onzer lezeressen ons.
Neen, het is net andersom. De Clemenskerk is genoemd naar Paus Clemens en vrome, katholieke Porsen, noemden hun kinderen naar deze paus. In de de Pors-post en in het boek "Het Voorgeslacht Pors" schreven we daar al eerder over.
Jammer genoeg is de voornaam Clement onder de Porsen aan het uitsterven. In onze eeuw droeg nog slechts een enkeling deze naam, hoewel er toch veel voorvaderen deze naam hebben gedragen.
Een andere vraag luidde: *"Zijn er tijdens de Tiendaagse Veldtocht tegen de Belgen (1830) Porsen gesneuveld?"*
Wij hebben in de registers der gesneuvelden geen enkele Pors kunnen ontdekken. Ook werd aan geen enkele Pors het herinneringskruis of een kruis voor dapperheid uitgereikt. Aangenomen moet daarom worden, dat er geen Porsen aan de Tiendaagse Veldtocht hebben deelgenomen..
Nu we het toch over dit onderwerp hebben: Ook tijdens de politionele acties in Nederlands Indië zijn geen Porsen gesneuveld, ofschoon die daar toen wèl bij waren.
Ook namen er naar alle waarschijnlijkheid geen Porsen deel aan de veldtocht van Napoleon tegen Rusland. Wij hebben er in de registers niets over kunnen vinden.

CLEMENT PIETERSZ. EN ZIJN NAKOMELINGEN

Men raadplege Pors-Post pag. 105, Poortersregister van Vlaardingen van 26-03-1712, Notarieel Vlaardingen 11-09-1715 en het artikel van Floor Vos in de Pors-Post 4e jaargang no 14, 3e kwart. 1980.

Clement Pieterszoon trad op 17 maart 1675 te Charlois in het huwelijk met Niesje Huijgen Booster en voor de tweede maal op 25 september 1683 met Lijntje Cornelis Nagchtegaal. Clement en Lijntje worden in het Doopregister van de Charloisse Kerk genoemd als "beijde van Catendrecht".

Niesje Huijgen Booster , overleden na 12 april 1681, was een dochter van Huijg Ariens Booster en van Aechje Leendertsdochter.

Uit het eerste huwelijk werden geboren:

1. Pieter, gedoopt te Charlois 13 september 1676;
2. Huijgh, gedoopt te Charlois 18 juli 1677;
3. Leendert, gedoopt te Charlois op 10 december 1679.

Laatstgenoemde, Leendert, verhing zich op 1 juli 1730 te Vlaardingen.

Uit het tweede huwelijk met Lijntje Cornelis Nagchtegaal werden geboren:

4. Niesje, gedoopt te Charlois 5 december 1683 en aldaar gehuwd op 5 november 1709 met Cornelis Jobben Commis;
5. Pleuntje, gedoopt te Charlois 25 maart 1685 en aldaar overleden 25 oktober 1759, op 13 mei 1725 gehuwd te Charlois met Jan Gijsbers Legendijk;
6. Sara, gedoopt te Charlois 29 december 1686 en aldaar overleden 25 mei 1764;
7. Aeghje, gedoopt te Charlois 12 september 1680 en aldaar overleden 16 juni 1747;
8. Cornelia, gedoopt te Charlois 12 november 1690;
9. Willem, gedoopt te Charlois 16 november 1692 en aldaar overleden op 9 maart 1735 (Pro Deo), gehuwd te Charlois op 11 mei 1727 met Neeltje Hermensdochter van der Hoek, geboren te Simonshaven en na 4 februari 1758 te Charlois overleden;
   Annetje, gedoopt te Charlois 9 september 1696 en aldaar overleden op 6 december 1743, te Charlois gehuwd op 5 november 1724 met Cleijs Leenderts van der Spuij;
11. Cornelia, gedoopt te Charlois 4 december 1701.

De hierboven genoemde Pieter, gedoopt te Charlois 13-09-1676, overleed te Berkel op 25 februari 1744. Hij huwde voor de eerste maal op 23 januari 1707 te Hillegersberg met Annetje Pietersdochter Dixmans, dochter van Pieter Pieterse Dixmans en Neeltje Pietersdochter Stolck. Voor de tweede maal huwde hij op 29 december 1715 te Hillegersberg met Ariaantje Dirkse de Bruin.

Leendert (no 3 van de vorige pagina) huwde te Vlaardingen op 6 november 1729. Ariaantje huwde acht jaar na de zelfmoord van Leendert opnieuw te Vlaardingen en wel op 29 maart 1738 met Jacob Jansen van Rijn (Zie P.P. no 24, pagina's 686-687).

Het huisje van Leendert Clemens Pors is in de Schoolstraat te Vlaardingen, vlakbij de N.H. of Grote Kerk, nog steeds te zien.

De Porsen die afstammen van Hendrik Pors X Barbera Struyk zijn nakomelingen van Clement Pieterszoon Pors en van Leentje Cornelis Nagchtegaal (zie hiervoren). Hun stamboom wordt in het volgende nummer van de P.P. voortgezet met de nakomelingen van Willem Clementszoon (nr. 9, zie hiervoren).

****

Jan Naujoks
Reünievoorzitter
==========

M IJ M E R I N G E N
==========

Ik ben gestopt met mijn dagelijkse werkkring, beter gezegd: Ik heb gebruik gemaakt van de wondermooie regeling, die de volksmond V.U.T. noemt, v e r v r o e g d e u i t t r e d i n g. Daar zijn overigens allerlei namen voor, in mijn geval de S.U.M.-regeling, dat staat voor: Stichting Uittreden Metaalindustrie. Wat een voorrecht, als je op je zestigste jaar daar vrijwillig voor kan kiezen.

Zelfs op de rug gezien is Jan een waardige VUT-TER dan wel een SUM-MER...

Ik werkte 32 jaar bij een onderneming, die staalkonstrukties vervaardigt en ik mocht daar een groot aantal jaren directeur van zijn. Ik houd niet van veranderen, vandaar dat 45 jaar werken bij maar twee bedrijven gebeurde. Och, u mag daar best anders over denken, maar mijn voorkeur is altijd geweest om, als je aan iets begint, dat dan proberen vol te houden en kijken of je er steeds wat verder mee kunt komen...Stoppen met het dagelijkse werk, dat is afscheid nemen van vrienden en kollega's en al die andere mensen. En stappen *uit dat boeiende wereldje, dat bedrijfsleven heet, dat is, met de herinneringen leren leven. En dan is er de winst om eindelijk eens toe te komen aan die dingen, die al te lang zijn uitgesteld, waar geen of te weinig tijd voor was, musea-bezoek, meer lezen, wat rustiger aandacht voor alle vrijetijdsbesteding welke al bestond.*
Vreemd, dat nu ineens alle tijd ***vrije tijd*** *is.*
Mijmeringen.... Voor wie er *de laatste reünie bij waren, die kunnen zich het verhaal herinneren van die Vlaardingse waker. Dat was de tijd van de visserman, die tot zijn laatste krachten op zee moest blijven...*
Daarna aan de wal. Niks V.U.T., gewoon a f g e d a n k t, geen pensioen, maar afhankelijk van de kinderen, de diaconie en de armenzorg. En als je het trof, dat de reder het goed met je voorhad, dan mocht je nachtwaker worden.... Voor nauwelijks geld, door weer en door wind, in de nacht, met "de klap" rondstappen: klap-klap-klap wacht.
Dan is de V.U.T.-regeling toch applaus waard.Klap-Klap, wat een v o o r r e c h t.
==========

Jan Naujoks, samen met zijn vrouw Bap, nam afscheid van zijn vele vrienden, kollega's en relaties in het Ibis-Hotel te Vlaardingen, waar wij eerder onze zeventiende reünie hielden.

Links: Klapwacht Cornelis Sosef, behorend bij het artikel van Jan Naujoks op de vorige pagina.
==========

Wapen van Michiel Adriaanszoon de Ruyter, 's-lands vermaardste zeeheld.

Het kleurrijke wapenschild van Michiel Adriaanszoon de Ruyter en zijn derde echtgenote Annetje van Gelder, is in januari van dit jaar aangebracht op de plaats waar de admiraal het ongetwijfeld ook zelf gehad zou willen hebben, namelijk in de gevel van zijn huis aan de Nieuwendijk te Vlissingen, zo wist "De Telegraaf" te melden.
Het wapenschild toont een gouden leeuw en een stijgerende, witte hengst onder de hertogskroon.

Gniffelende Vlissingers dachten er in die dagen het hunne van. Michiel, die ze kenden als een der hunnen, was al op uitzonderlijke leeftijd kapitein op een kapersschip bij dezelfde reder waar zijn moeder werkvrouw was. Daarna in dienst van de Zeeuwse Admiraliteit. Vervolgens in staatsdienst en in de adelstand verheven door de Deense koning na de Slag bij Jutland.

Wilde hij, Vlissinger Michiel, die het van scheepsjongen gebracht had tot admiraal in staatsdienst, zijn vroegere werkgever overtroeven, of heeft een van zijn kinderen de fraai gebeeldhouwde spiegel van een van zijn vaders schepen in de gevel van het huis geplaatst?

In 1654 verhuisde het gezin namelijk naar Amsterdam en in 1660 werd De Ruyter in de adelstand verheven.

Hoe dan ook, maandagmorgen werd het 2,5 meter lange en ruim een meter hoge wapenschild — pas gerestaureerd en fraai in de verf gezet — weer op de plek geplaatst waar het al meer dan drie eeuwen heeft gestaan. Als de in brons gegoten admiraal op het bolwerk de moeite wil nemen even om te kijken, kan hij het bijna zelf zien staan.

NEDERLANDSE GENEALOGISCHE VERENIGING

Ingeschreven in het register van de K.v.K. te Amsterdam no. V 531257

DRIEHONDERD FAMILIEBLADEN

Met de groei van het aantal familie-organisaties neemt ook het aantal familie**bladen** toe. Het Verenigingscentrum van de Nederlandse Genealogische Vereniging te Naarden, welke vereniging nu ruim 9700 leden telt, wist ons te melden, dat binnenkort de driehonderdste titel van een familieblad aan de collectie kan worden toegevoegd. Wie eens wil gaan kijken in het centrum, kan dat doen na schriftelijk overleg met mevr. F.G.Gunderman-Schollee, dienst Bibliotheek-Periodieken, Postbus 976, 1000 AZ Amsterdam.

==========

Rick

Door God's goedheid werden wij verblijd
met de geboorte van een zoon en broertje

Hendrik Lenaert

A.C. de Heer
D.M. de Heer-Oskam
Barbera, Florus, Paul, Marije

27 januari 1994
Pr. Margrietlaan 3
2969 BE Oud-Alblas

Heel hartelijk
gelukgewenst.
EN FIJN DAT DE
NAAM LENAERT
WEER EEN AANTAL
MALEN IN DE FA-
MILIE IS TERUG-
GEKEERD.
****

MET HET WAPEN IN DE HAND

Wie zich de trotse bezitter van een familiewapen mag noemen, kan dit nu ook op een deurknop aan de buitenwereld laten blijken. Joeb Jab (Assendelft) giet met de hand deurgrepen met dat familiewapen in messing. Het wapen wordt in reliëf gegoten, gepolijst, in kleur gezet en beschermd met lak. De standaard-afmeting van een dergelijke deurgreep, voorzien van een kroon, is 9,5x14,5 cm. Zonder kroon met het produkt 9,5x11 cm. Gesierd met kroon bedraagt de prijs vanaf ƒ 445,-. Inlichtingen: telefoon 02987-3826.

VOOR SNOBS?

==========

Een kroon boven een familiewapen is toch wel wat al teveel van het "goede" (?) en in elk geval in strijd met de heraldische regels. Maar er zullen ongetwijfeld lieden zijn, die zo'n deurknop met wapen prachtig vinden.
Wij, van de Familie Stichting Pors bevelen dit attribuut niet aan.

****

RIET EN HENK PORS VEERTIG JAAR GETROUWD

****

Twee snapshots van het veertigjarig huwelijksfeest van Riet en Henk Pors te Vlaardingen, waarover wij in ons vorige nummer berichtten.
Op een gegeven ogenblik had Riet zich zelfs weer in "bruidstoilet" gestoken.
Velen waren het bruidspaar komen feliciteren op dit door de kinderen aangeboden festijn.
Wij wensen Riet en Henk nog vele gezonde en gelukkige huwelijksjaren toe.

****

Heel gelukkig getrouwd

Stuurt u ons uw familie-nieuws voor de PORS-POST. Bij voorbaat hartelijk bedankt.

==========

TWEEMAAL HENK PORS, NL. "VLAARDINGEN" EN "CAPELLE A/D IJSSEL"

****

CLEMENT LENAERTSZ.LEENMAN VAN PUTTEN

Clement Lenaertszoon Pors, in 1649 te Charlois overleden, is gehuwd geweest met Neeltje Harmans van der Schoor, die geboren werd in 1582. Zij was een dochter van Harman Lenaerts, schout en dijkgraaf van Charlois in 1565 of in de jaren daarvoor.
Clement Lenaertszoon was kerkmeester in de jaren 1617 en 1618 en schepen van Charlois van 1625 tot 1628. In de archivalia is aangetekend, dat Clement Lenaerts Pors **leenman van Putten** was.
De **leenman** was in de allereerste plaats v e r t r o u w e n s m a n van de leen**heer**. In die tijd was het gebied rondom Charlois in bezit van de Heren van Putten en Strijen, die als kleine vorsten over dit gebied heersten en hun zetel op het kasteel van Geervliet hadden. De leenman had grond van de leenheer in leen (in pacht), waarvoor hij jaarlijks een bepaald som gelds verschuldigd was of een deel van de oogst of van de dieren, die op het leen waren geworpen.
Daarnaast hield de leenman ook in de gaten of de boeren, die ook land gepacht hadden, dat land wel goed bewerkten en voor degelijke afwatering zorgden en of zij wel prompt voldeden aan de met de leenheer gemaakte afspraken. Clement Lenaertszoon was dus eigenlijk "**de officiele vertegenwoordiger van de leenheer, van de Heren van Putten en Strijen.** Natuurlijk moest de leenheer van tijd tot tijd verslag doen over het beheer van de leengronden en over het gedrag van de landbouwers. Al in de vijftiende eeuw (Lijsbeth Jan Porrendochter) bestonden er al relaties tussen het Hof te Strijen en de Porsen, hetgeen er op duidt, dat zij welgesteld en aanzienlijk zijn geweest. Dit blijkt o.a. ook uit het feit, dat ook de vrouwen en meisjes van de Porsenfamilies de schrijfkunst machtig waren, hetgeen bij de "gewone" burgerij allerminst het geval was. De vele kerkelijke en burgerlijke functies die de Porsen te Charlois en omgeving hebben vervuld, duiden al evenzeer op de hogere boerenstand waartoe zij behoorden, nl. tot de landadel. Zij waren niet alleen kerkmeester, maar ook schepen, schout, dijkgraaf, hoogheemraad, waersman, capiteyn, gouverneur en leenman. "Ergens" in de zeventiende eeuw moet er iets ingrijpends in de Porsenfamilie hebben plaatsgevonden, want dan boeren ze hard achteruit. Sommige Porsen moeten door de kerk worden ondersteund, velen enkelen worden zelfs Pro Deo (van de armen) begraven. Was een ziekte onder het vee er de oorzaak van dat het geslacht tot bijna aan de bedelstaf werd gebracht? Weten doen we het niet. De archivalia vermelden slechts dat de armmeesters van de Charloisse kerk er aan te pas moesten komen... Analfabetisme komt weer terug bij de Porsenfamilies, vroegere heren worden knechten...

****

INDIEN U IDEEËN HEEFT VOOR DE KOMENDE FAMILIEREÜNIE, WORDT U HARTELIJK UITGENODIGD DIE TER KENNIS TE BRENGEN VAN DE VOORZITTER VAN DE REÜNIECOMMISSIE.

Markante inwoner Prins Hendrik Stichting voer over wereldzeeën

Arie van Dijk (89): 'zeebonk' op de snorfiets

Oom Arie van Dijk was met een Pors gehuwd. Hij is ondanks zijn hoge leeftijd een trouw bezoeker van onze familiereünieën.

EGMOND AAN ZEE - „Ga zitten, dan vertel ik je een mooi verhaal voor je krant", nodigt de heer Arie van Dijk, 89 jaar jong, schrijver dezes uit. De fitte ex-zeeman woont in een bijzonder tehuis: de Prins Hendrik Stichting in Egmond aan Zee. Het domein van oud-zeelieden, sinds 1875. „Ik woon hier eigenlijk nog maar kort, maar het is hier geweldig. Er hangt geen 'bejaardenhuis sfeer'. Zeelieden zijn toch anders. Die weten wat er in de wereld te koop is", aldus de heer Van Dijk, die blijkt te beschikken over een fotografisch geheugen. Ondanks dat hij een respectabele leeftijd heeft bereikt rollen de feiten en gebeurtenissen moeiteloos uit zijn geheugen. Datum, tijd, plaats, alles is messcherp onthouden. Ook al is de haargrens inmiddels flink aan het teruglopen, zijn grijze cellen zijn duidelijk nog 'in de puberteit'.

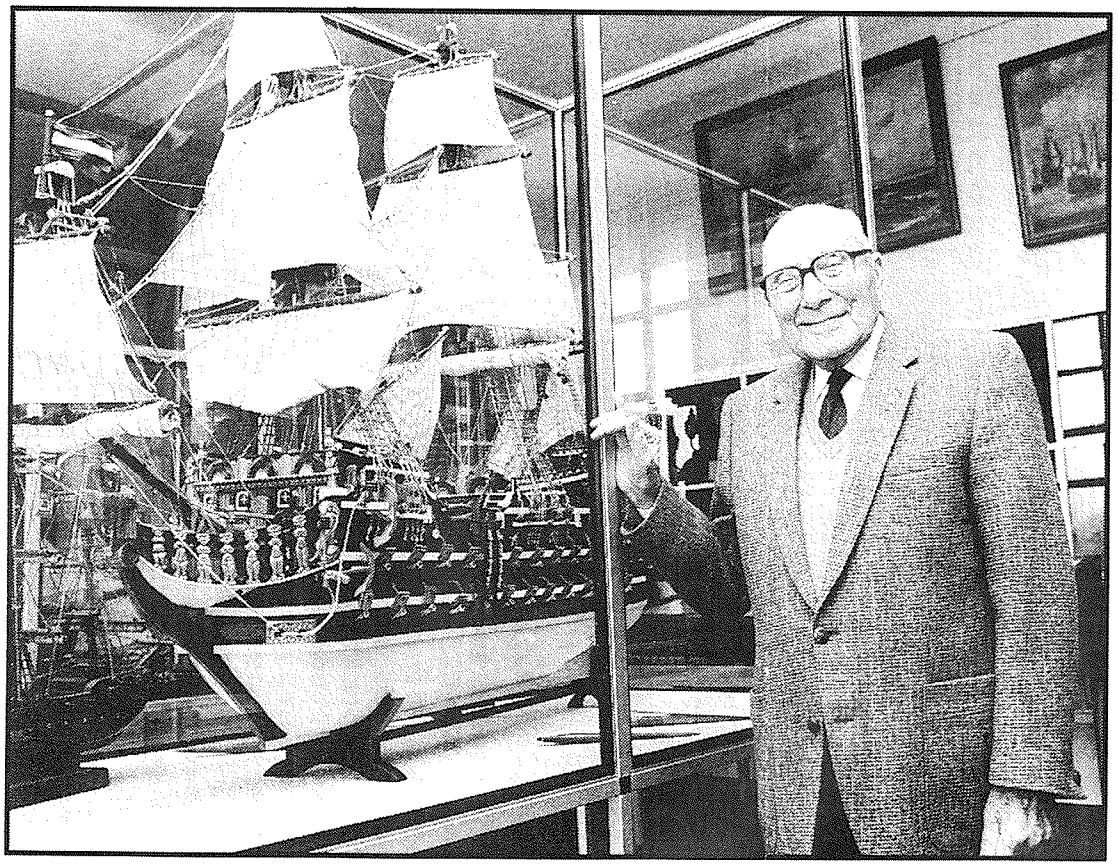

Wie de Prins Hendrik Stichting binnenstapt merkt direct dat hier zeelieden wonen. Boven de deur van de entree hangt een groot stuurwiel, een oud scheepskompas staat in de hal terwijl in de bar een heus schip is te vinden. Ook aan de muren hangen schilderijen van zeegezichten en schepen. Heel bijzonder is het museum. Daar zijn vele schitterende modelboten te vinden, oude schilderijen, oude scheepskaarten, een replica van de vuurtoren van Egmond aan Zee, navigatiemateriaal en natuurlijk scheepjes in de fles. Er zijn zelfs bootjes die kunstig in een lampebolletje zijn geperst. Een bijzonder stuk in de collectie is de Inca maangodin, een circa twee meter hoog houten beeld.

Tramkaartje 10 cent

Toen de heer Van Dijk bijna 21 jaar werd ging zijn grote wens in vervulling: de zee op. Als de dag van gisteren weet hij nog de details.

„Mijn vader stuurde me naar de Ambachtsschool in Schiedam om een 'echt vak' te leren, want dat zijn zoon op de vaart wilde vond hij maar niets. Toen ik ouder werd ging ik overdag werken als leerling-bankwerker bij de Rotterdamse Droogdokmaatschappij en zat 's avonds op school. Zes avonden in de week van zes tot tien uur 's avonds leren. Iedere dag lopen van Delfshaven naar Rotterdam-centrum, want geld voor een tramkaartje (tien cent), was er niet in ons gezin met zes kinderen..."

„Op een gegeven moment verhuisden we naar Amsterdam. Ik kwam in de tekenkamer van de N.D.S.M. terecht. Na een half jaar kwam plotseling mijn vader de tekenkamer in met een inspecteur van de technische dienst. Die vroeg of ik assistent-machinist op de Zeelandia, een passagiersschip, wilde worden. Die zou een week later uitvaren naar Zuid-Amerika. Dat was natuurlijk niet tegen dovemansoren gezegd!"

Alsof het de gewoonste zaak van de wereld is, 68 jaar na dato, weet de heer Van Dijk nog precies dat hij met de Zeelandia om drie uur 's middags het zeegat koos. Om vervolgens te ontdekken dat windkracht tien een beste aanval deed op de inhoud van zijn maag... Na vijf minuten op volle zee hing hij al over de railing over te geven.

Zeppelins

„Wie heeft gevaren kijkt anders tegen het leven aan. Het klinkt misschien gek, maar je weet wat er te koop is in de wereld. Als je over de oceanen hebt gevaren, waarbij je bijna acht weken onderweg was, maak je heel wat mee. Windkracht dertien, veertien op zee heb ik meegemaakt. Je kan elkaar dan echt niet verstaan, zelfs op de brug niet. Tja, waarom ik naar zee wilde? Ik wilde meer van de wereld zien, verder komen. Nederland was me al snel te klein. Ik voer vooral op passagiersschepen van de Koninklijke Hollandse Lloyd. In die tijd ging ontzettend veel vracht en passagiersvervoer over zee. Er waren simpelweg geen vliegtuigen. Later kwamen de zeppelins. Die vlogen vaak dezelfde route als de schepen. Konden ze makkelijk koers bepalen. Ze vlogen

naar ons op de boot zwaaiden."

'Hilfe, hilfe'

In de Tweede Wereldoorlog kwam de heer Van Dijk in Engeland terecht. Alle grote vrachtschepen moesten naar Dover. De handel lag praktisch stil. Wel werden er convooien gevaren. De Nederlandse rederijen werden onder bevel van de Engelse regering geplaatst.

„We waren geen soldaat, maar hadden wel een vaarplicht. Je moest wel de Atlantische Oceaan over terwijl het 'stonk van de Duitse U-boten'. Triest is dat we daar nooit één cent voor gezien hebben. Zelfs geen dank je wel. En dat terwijl we in levensgevaarlijke situaties terecht kwamen. Zo heb ik tijdens zo'n convooi schipbreuk geleden. We waren met een convooi van tachtig coasters op zee toen de hel losbrak. Om 11.30 uur begon de aanval en nog geen dertig minuten later brak onze boot in stukken. Duitse vliegtuigen hadden ons geraakt en ik voelde hoe ons schip als het ware uit het water werd gegooid tijdens de voltreffer. De 47 bemanningsleden konden gelukkig opgepikt worden door een Engelse destroyer. Echt tijd om bang te zijn had je niet, je moest je mensen redden. Ik herinner me nog dat het schitterend mooi weer was. En dat we in al het tumult hoorde roepen 'hilfe, hilfe'. Dat bleken twee piloten te zijn die neergeschoten waren door onze boordschutters voordat de boot zonk. De Engelsen riepen echter, 'our boys first, not the Gerry's' en lieten ze gewoon verdrinken... Het was een keihard tijd."

Vloeiend Engels

Zuid-Afrika, Australië, het Verre Oosten, in de veertig jaar op zee aangedaan die de meeste mensen alleen kennen uit reisgidsen. Toch trekt de zee nog dagelijks. Als het mooi weer is stapt de oudzeeman steevast op zijn snorfiets om even de zilte lucht op te snuiven. Zit het weer tegen dan verdiept hij zich graag in vooral Engelstalige boeken om zijn geest te scherpen.

„Ik stap net zo makkelijk van het Nederlands over op het Engels. Ik heb vrienden die Engels spreken. Zodoende hou ik de taal goed bij. Het heeft me ook wel eens gered uit slechte situaties. Zoals die keer dat we met een vrachtschip een grote reis moesten maken. Tijdens slecht weer scheurde het bovendek dat we op zee moesten lassen. Toen ik echter onder de kolenbunkers stond vielen er kolen op mijn hoofd. Bleek dat de hele bunker verrot was waardoor het schip bij slecht weer zo in stukken kon breken. Toen we in een haven kwamen werd er, in het Engels, overleg gepleegd. Het schip moest eerst nog een verre reis maken naar een andere haven voordat de reparatie gedaan kon worden, zo werd verteld. Toen zeiden ze, in het Engels, 'natuurlijk zonder lading', want als die verloren ging kostte het geld. Waarop ik er bot achteraan zei, 'en natuurlijk zonder mensen', want het was gewoon levensgevaarlijk. Dat werd door de opdrachtgevers natuurlijk niet in dank afgenomen, maar gelukkig werd er wel naar me geluisterd want de boot bleef in de haven ter reparatie."

Motor van 450.000 kilo

Boeiend kan Van Dijk vertellen over zijn roerige jaren op zee. Hij heeft de tijd meegemaakt van de stoomschepen. In het hart van zo'n schip brandde achttien vuur te wekken. Later kwamen de imposante dieselmotoren. Van Dijk had zich inmiddels opgewerkt tot hoofdwerktuigkundige en had de verantwoording over het technische gedeelte. Inmiddels waren de scheepsdieselmotoren een slordige tien meter lang geworden, voorzien van zeven cilinders met zuigers van 73 centimeter in diameter en een totaal gewicht van 450.000 kilo!

„Toch was het ook een harde tijd. Er is een periode geweest dat ik in vijf jaar tijd amper bij mijn vrouw kon zijn. Aan boord had je als hoofdwerktuigkundige 24 uur per dag dienst. Je moest onmiddelijk handelen als er technische storingen in zicht waren. Maar het is ook een heel mooi vak. Ik had niet anders willen meemaken."

Gepassioneerd kan hij nog altijd praten over de dingen die ook nu nog actueel zijn. De armoede die hij overal ter wereld heeft gezien. „De meeste mensen zien het op tv, en vergeten het weer. Nederland is een schatrijk land, maar het lijkt wel of niemand tevreden is. Je zou onze situatie eens moeten vergelijken met bijvoorbeeld een stad als St. Paolo in Brazilië.

Om die stad heen is een stad van krotten gebouwd. De mensen die daar wonen hebben niets. Geen licht, geen werk, geen riool, niets.

Vakantiegangers die naar dit soort landen gaan zien alleen de mooie dingen. Je mag van de politie niet eens die wijken in", besluit de pientere 'zeeman in hart en nieren'.

Een bijzondere redding december 1944

EGMOND AAN ZEE — Een waar gebeurd verhaal had de heer Van Dijk nog voor de lezers van Onze Krant in petto.

„Het was Kerstmis, december 1944. We waren met een konvooi van 76 schepen op weg van New York naar Engeland. De schepen lagen opgesteld, zestien rijen breed, in rijen van vijf achter elkaar. Je kon alleen het schip voor en achter je zien. We voeren even voorbij Newfoundland op de Noordatlantische vlakte, een enorme waterpartij. Het was rustig weer. Het zoute water was drie graden onder nul. Je wist, als je erin viel was het over...

Na het ontdekken van een Duitse Wolfpack had het konvooi om 10.00 uur een koerswijziging ingezet om een aanval te voorkomen. Een enorme klus, want alle 76 schepen moesten gelijk in stappen van 45 graden de bocht inzetten. Als zoveel schepen gelijk van koers wijzigen duurt het ook weer vele uren om op koers te komen. We waren dan ook nog 's avonds bezig om op de oude koers te komen toen plotseling de wacht het schip voor ons naar bakboord ziet afwijken. De stuurman pakte een speciale seinlamp en scheen op het water. Toen hoorden we hulpgeroep en zagen mannen die in een reddingsboot tussen het konvooi dreven. We mochten echter onder geen beding stoppen. Als schip alleen stoppen of van koers wijzigen in een konvooi mag nooit. Anders is een aanvaring onvermijdelijk. Langzaam hoorde we hun hulpgeroep wegsterven en de boot achter ons zien we naar bakboord afbuigen om de reddingsboot ook te ontlopen.

Dan vaart er een Engelse destroyer achterwaarts het konvooi in om naast ons mee te varen. We kregen een uitbrander voor het gebruik van licht, want je mocht nog geen peuk aansteken op dek. Tegen hen vertelden we echter over de reddingsboot. Het oorlogsschip dook verder het konvooi in, op zoek naar de opvarenden in de rubberboot die een wisse dood tegemoet gingen als ze niet werden opgepikt...

Twintig minuten later kwam de boot weer langzij bij ons en de kapitein vertelde de mannen uit het water gered te hebben.

Moet je nagaan, als wij niet van onze koers afgeweken waren om een aanval van de Duitse Wolfpack te voorkomen, waren die mensen nooit in ons konvooi verzeild geraakt en reddeloos verloren. Het is dan ook een heel bijzondere kerst geworden, waarbij het leek alsof de voorzienigheid die mensen een duidelijk handje heeft geholpen..."

Ons bestuurslid Dirk Pors werd door het Christelijk Nationaal Vakverbond CNV onderscheiden met het gouden insigne met lauwertak voor zijn veertigjarig lidmaatschap van de christelijk-sociale beweging in Nederland. Op de foto met vrouw en zoon. Onze hartelijkste gelukwensen, Dirk.

Het Rotterdamse geheugen

Wilt u weten hoeveel generaties van uw familie in Rotterdam hebben gewoond? Bent u op zoek naar een historisch plaatje van de buurt waar u woont? Zou u zo graag nog eens een foto willen van uw oude kleuterschool. Of lijkt het u leuk om gewoon een keertje rond te neuzen in het verleden van Rotterdam? Gaat u dan eens naar het Gemeentearchief aan de Robert Fruinstraat. Het archief werkt als een soort collectief geheugen waar iedereen gebruik van kan maken en bevat een schat aan gegevens over het verre en nabije verleden van Rotterdam. Het oudste document is van rond 1200 en gaat over de polder Albrandswaard. Het Gemeentearchief bevat veel stukken die herinneren aan belangrijke gebeurtenissen in de Rotterdamse geschiedenis. De akte waarin het stadsrecht werd verleend aan de bewoners van Rotterdam is zo'n document. Maar het grappige is dat er eigenlijk nooit iemand langskomt voor dit historische document. Dat komt omdat de tekst van dit soort stukken in de oorkondeboeken is opgenomen. En dus zijn de oorspronkelijke archiefstukken voor studie niet nodig. Maar leuk is het natuurlijk wel om zo'n document eens te bekijken.

Het is niet zo dat u tussen alle oude documenten door kunt wandelen en hier en daar eens een boek open kunt slaan of een doos kunt openen. Nee, de hoeveelheid van 14 strekkende kilometers materiaal is veilig achter brand- en menswerende deuren opgeborgen. En wanneer u dat wilt, halen medewerkers de gewenste documenten voor u te voorschijn en kunt u die bekijken of bestuderen. Vaak hebben mensen bij een archief het beeld van een gebouw vol onleesbare en ambtelijke stukken. Dit is slechts ten dele waar. In het Rotterdams Gemeentearchief bevinden zich ook foto's, prenten, kaarten, boeken, tijdschriften, kranten en affiches. Maar let wel, niet alles is openbaar. Zo mag het politiearchief pas na toestemming van de hoofdcommissaris van de Rotterdamse politie worden ingezien. Ook zijn er gedeelten van andere archieven waarop een embargo rust. De registers van de burgerlijke stand bijvoorbeeld en de notariële akten, die zijn pas na 75 jaar openbaar. En sommige particuliere archieven mogen pas na toestemming van de familie worden ingezien.

Bij het Gemeentearchief werken zeer bevlogen mensen. En altijd zijn ze bezig informatie te verzamelen om ons collectieve geheugen verder aan te vullen. Sommige verzamelingen leggen ze zelf aan. Denk hierbij bijvoorbeeld aan een fotoreportage over de aanleg van de metro en heel recentelijk over de afbraak van het Spoorwegviaduct. Maar ook wordt aan Rotterdamse instanties en personen gevraagd om materiaal toe te sturen. En zo nu en dan doet het Gemeentearchief een hele interessante vondst. De laatste bijzondere verzameling die het Gemeentearchief heeft binnen weten te halen betreft die van negatieven en foto's van de fotograaf Lex de Herder; beeldmateriaal over Rotterdammers in de periode vanaf de Tweede Wereldoorlog tot circa 1990. Er is onlangs een hele mooie expositie van zijn werk in de Archiefwinkel op de Coolsingel geweest.
Het is best mogelijk dat u zelf boven op zolder nog materiaal heeft dat voor het Gemeentearchief belangrijk is. Hierover kunt u natuurlijk naar het Gemeentearchief bellen (010 - 4775166). Zo hebben we bij de VVV een collectie oude toeristische foto's van Rotterdam met afbeeldingen van onder andere festiviteiten op het Stadhuisplein, de Diergaarde en de haven in vroeger tijden, de aanbouw van de metro en de oude lokaties van de VVV. Wat zou het leuk zijn als we ook daar een keer een expositie van konden maken.

GERVAISE FRINGS

Nieuwe kroonverlichting in Oude Kerk van Charlois

****

De Oude Kerk van Charlois heeft nieuwe verlichting gekregen. Volgens de Vrienden van de Kerk was er nog zo'n vijftienduizend gulden tekort, maar dat risico heeft men maar genomen. De nieuwe kroonverlichting is op 9 december in gebruik genomen onder de klanken van het 110 jaar "jonge" Hessorgel. De "samenspraak" van Thomasvaer en Pieternel had men - wat ons betreft - beter achterwege kunnen laten. Wij vonden dat een storend en niet passend element tussen koor- en gemeentezang, piano- en orgelspel schijnt "de leut" ook al te moeten...

In "Het Gele blaadje" (Personeelsblad) van 17 december 1993, no 50, plaatste de directie van Unilever onderstaand bericht:

De directie heeft de droeve plicht u mede te delen dat op 11 december is overleden de heer

Willem Arie Pors

in de leeftijd van 85 jaar.

De heer Pors trad op 16 februari 1960 als medewerker van de centrale dienstenpool in dienst van Unilever Research Laboratorium Vlaardingen.

Hij was op 1 augustus 1973 met pensioen gegaan.

Onze gevoelens van deelneming gaan uit naar zijn kinderen en verdere nabestaanden.

De begrafenisplechtigheid heeft inmiddels plaatsgevonden.

Ir. G.M. Wijburg

MUTATIES:

J.M. de Vliegh-Pors te Rotterdam, S.M.Pors te Rijswijk, J.Pors te Rotterdam en P.J. de Gans-Pors te Harderwijk (geen reünisten) hebben ons laten weten geen heil meer te zien in het donateurschap van onze familiestichting en dus te bedanken.

Mevr. F.J. Pors-Tönsmann is verhuisd naar Hildebrandhove 50 te 2726 AX Zoetermeer. (p/a de Hr. A. Pors).

Mevr. M.M.Stevense-Pors te H.I.Ambacht is verhuisd naar "De Wielen", Rijnstraat 230 te 2953 CA Alblasserdam.

dinsdag 1 februari 1994

Langs deze weg betuigen wij u onze oprechte dank voor het ondervonden medeleven, zowel persoonlijk als schriftelijk betoond, na het overlijden van onze lieve zeer zorgzame vader en opa

Willem Arie Pors

Uit aller naam:
A. J. Lodder-Pors

Vlaardingen, 1 februari 1994

RYSOORT en STREVELSHOEK, schoon kleen van grondgebied,
Vereeren ZWYNDRECHTS WAARD:
De rust die 's landmans hart bestendig daar geniet,
Is met het ruimste loon voor moeste vlyt gepaard.

A A R D I G

Iemand schreef ons, dat hij weliswaar nooit op een reünie komt, maar toch eens wilde laten weten dat hij de Pors-Post zeer op prijs weet te stellen en daarvoor graag eens een kompliment wil maken. Hartelijk dank daarvoor. Onze blijdschap zou volmaakt zijn, indien u uw waardering nu toch eens wèl persoonlijk op de reünie kwam betuigen. U bent daar zó welkom.

FINANCIEEL VERSLAG

Het financieel verslag van onze stichting over 1993 zal in ons volgende nummer worden gepubliceerd. Nu reeds kan worden gezegd, dat de financiën van onze organisatie kerngezond zijn. Alleen de financiering van de reünieën blijft zorgen baren. De kosten worden niet gedekt door de baten, zodat er ook nu weer geld uit de algemene stichtingsmiddelen bij moet. Dat kan zo niet blijven doorgaan. Wij blijven daarom aangewezen op extra giften van onze donateurs.

17E FAMILIE-REUNIE

2 OCTOBER

1993

IBIS-HOTEL

VLAARDINGEN

VERHUISD:

==========

G.Lodder, van Vlaardingen naar Waelneslaan 2 te 3341 VM Hendrik Ido Ambacht, tel. 01858-19896.

==========

FAMILIEWAPEN:

==========

Het familiewapen Pors is ingeschreven in het Wapenregister van het Centraal Bureau voor Genealogie te Den Haag onder nummer 147.180.36307 d.d. 30 maart 1978.
De meeste aangeslotenen van onze familiestichting hebben wel een afbeelding van ons wapen in hun bezit, een tekening, een foto, een penning, een afbeelding op porselein of steen e.d. Bij de secretaris van onze organisatie zijn nog enkele kleurenfoto's van het wapen verkrijgbaar.
Wie echt iets moois wil hebben, kan van het wapen een raammedaillon in gekleurd glas laten maken. Heel fraai is ook een in kleuren getekend wapen, bijv. van de hand van de heraldische ontwerper en tekenaar K.v.d.Stigtenhorst, Ocarinalaan 338 te Rijswijk.
Bij goede juweliers zijn ook zegelringen met het familiewapen te bestellen. Het secretariaat stelt gaarne een lijntekening van het wapen voor dit doel ter beschikking.

De officiële beschrijving van het wapen luidt:

In zilver drie groene bomen met zwarte stammen naast elkaar op groene grasgrond; voor iedere boom een schaap in zilver, de koppen naar links gewend.
Helmteken: een groene boom tussen een zilveren vlucht.
Dekkleden: zilver en groen.

Het wapen werd door Lenaert Ariënszoon Pors, president-schepen van Charlois (1653-1663) in 1660 aangebracht boven de toreningang van de Kerk van Charlois, samen met de wapens van schout en overige schepenen. Onder de gebeeldhouwde wapenpartij is te lezen:

Doe men 1660 heeft geschreve of geseid
Heeft Fransoys van Diest den eersten steen geleidt.

Fransoys van Diest was het toen tienjarige zoontje van de schout.

Het wapen is echter al v o o r 1660 gevoerd.
Ook is het wapen bekend onder de naam Wuyster (gehuwd met Neeltje Pietersdochter Pors) waarop de middelste boom iets verhoogd is.
Vele jaren lang heeft het wapen Wuyster (Pors) het front van het orgel in de Charloisse Kerk gesierd. Dit orgelwapen wordt bewaard in het Historisch Museum te Rotterdam.
Neeltje Pietersdochter Pors erfde het wapen van haar vader, Clement Pieterszoon Pors, gouverneur, capiteijn ende schepen van Charlois. Als reeds opgemerkt ging ook haar echtgenoot dit wapen in vrijwel onveranderde uitvoering voeren.

Men kan over dit alles lezen in de brochure "Het Familiewapen

Pors in verleden, heden en toekomst" en in de Pors-Post op de pagina's 120 en 121. Ook in het boekje "Het Voorgeslacht Pors" (bijna uitverkocht, dus vlug bij de secretaris bestellen) is uitvoerig aandacht aan het wapen besteed.

Het familiewapen Pors behoort in ieder Porsengezin een ereplaats te hebben.

Volgens de regels van de heraldische ethiek symboliseert de aanwezigheid van het familiewapen op reünieën (bij ons door middel van het familievaandel) de presentie van het gehele geslacht, overleden en levenden.

==========

OP WEG NAAR EEN RECORD

„Vrolijk blijven en chocolaatjes eten." Dat is het recept van de oudste vrouw ter wereld, de zaterdag 119 jaar geworden, Française Jeanne Calment. De hoogbejaarde vrouw, die sinds een heupoperatie twee jaar geleden, aan een rolstoel is gekluisterd ontving zoals zij dat elke verjaardag doet journalisten uit de hele wereld.

„Zij houdt van bezoek", aldus de directrice Anne Pellequer van het bejaardentehuis in Arles waar mevrouw Calment resideert. „Zij is flink doof en bijna blind, maar haar geest is prima. Dat merken wij uit de snedige opmerkingen die ze nog altijd maakt."

Jeanne Calment herinnerde de journalisten eraan dat ze „heeft gehuild" toen tsaar Nicolaas werd geëxecuteerd. Vincent Van Gogh die ze in Arles tegen het lijf is gelopen noemde ze „zo lelijk als de nacht".

Gerontologen houden de 1.50 metende en 45 kilo wegende nestrix in de gaten. Jeanne Calment nadert het record van de oudste wereldburger ooit, de in 1986 op 120 jaar en 256 dagen overleden Japanner Chigeyo Izumi.

BENT U AL LID VAN DE FAMILIESTICHTING?

==========

ZIEKENHUIS:

Henk Pors te Vlaardingen werd in februari enkele dagen in het ziekenhuis opgenomen voor een kleine chirurgische ingreep. Het gaat hem weer goed. Voortgezette beterschap, Henk.

****

Bedroefd, maar dankbaar voor alles wat zij voor ons heeft betekend, delen wij U mee, dat geheel onverwacht van ons is heengegaan onze lieve moeder, schoonmoeder en oma

Krijna Johanna Catharina Sloof

weduwe van

Barend Pors

op de gezegende leeftijd van 85 jaar.

Klaas en Annie
Elseline en Jos
Annette

20 februari 1994
Wilhelminalaan 3-07
6641 DD Beuningen

Moeder is thuis opgebaard.

De Dienst van Woord en Gebed zal vrijdag 25 februari a.s. om 14.00 uur worden gehouden in de Hervormde Kerk te Beuningen, waarna de begrafenis zal plaatsvinden op de Ned. Hervormde begraafplaats te Winssen.

Gelegenheid tot condoleren: na de begrafenisplechtigheid in zaal "de Prins", te Beuningen.

Vertrek vanaf het woonhuis om 13.45 uur.

Bij de rouwdienst en begrafenis van

KRIJNA JOHANNA CATHARINA SLOOF

weduwe van Barend Pors

geboren 06-12-1908 overleden 20-02-1994

begraven 25-02-1994 te Winssen

Voorganger: ds. A. Altena te Wijchen

==========

Onder het orgelspel van "Blijf bij mij Heer, als d'avond is gedaald" werd de baar met stoffelijk overschot van Krijna Johanna Catharina Sloof de kerk te Beuningen binnengedragen.
Na welkom en begroeting van de predikant werd gezongen Psalm 42 vers 1 en 7. Hierna volgde gebed om hulp en vertroosting in deze moeilijke uren. Schriftlezing volgt uit Mattheüs 6 vers 25 - 34. Een gedeelte uit de bergrede van Jezus.
In de overdenking hiervan stond de predikant stil bij de gezegende leeftijd van 85 jaar die moeder en oma bereikte, en het zo plotseling overlijden op zondagmiddag 20 februari in het Radboudziekenhuis te Nijmegen. Bewust hebben jullie als kinderen met de woorden "In de gezegende leeftijd" haar overlijden bekend gemaakt. Zeker ook op de manier waarop zij altijd in jullie leven is geweest. Getuige ook de dagelijkse telefoongesprekken en bijkans ieder weekend bij haar op bezoek. Vele goede herinneringen waarop jullie vandaag mogen terugzien. Wat jullie dierbaar was heb je moeten afstaan. Jezus spreekt over Het Koninkrijk, Gods Koninkrijk dat wel leven, dat geen einde kent, het volle leven in en bij God, waar jullie moeder nu mag zijn, waar zij de rust zal vinden die haar toekomt. Voor jullie een troost bij alle goede en verdrietige herinneringen.
Hierna werd gezongen Gezang 427 vers 1 en 8, "Beveel gerust uw wegen".
Vervolgens werden de voorbeden gedaan voor de overledene.
Daarna kreeg zoon Klaas de gelegenheid enige woorden te spreken.
Bijna 5 jaar heeft moeder mogen genieten van haar woning aan de Wilhelminastraat, met uitzicht recht tegenover de boerderij aan de Tempelstraat. Een herinnering aan de plek waar zij samen met haar man 50 jaren gewoond en geleefd heeft. Eenzaam was zij niet in haar nieuwe woning, er waren vele contacten met mensen die haar daar opzochten. Allen die geheel uit eigen overweging tijd vrij maakten om moeder te bezoeken, wil ik daarvoor hartelijk danken. Ook keek zij uit naar de dag waarop wekelijks de cassette-recorder werd gebracht, waarop zij de preek en de kerkdienst uit deze kerk of uit Winssen kon beluisteren. Ook daarvoor onze dank.
6 December 1993 was haar laatste verjaardag waarop zij 85 jaar is geworden, een dag met vele mensen om haar heen, met kinderen en kleinkinderen. Intens heeft zij deze dag nog mogen beleven.
Dank ook aan familieleden, vrienden en bekenden, hier aanwezig in de rouwdienst.
Tot slot van deze rouwdienst werd gezongen Gezang 479 vers 1, 3 en 4 "Aan U behoort o Heer der Heeren".
Onder uitleidend orgelspel verlieten wij de kerk en volgden haar naar haar laatste rustplaats op de Ned. Herv. Begraafplaats te Winssen, waar zij begraven is naast haar man Barend Pors, overleden 8 maart 1982 te Beuningen. Op de begraafplaats sprak de predikant de Apostolische Geloofsbelijdenis, waarna tot slot van deze plechtigheid het "Onze Vader" werd gebeden.

Namens de Familie Stichting Pors heeft Arie (secr.) deze begrafenisplechtigheid bijgewoond.

Arie - Ede

Touwtrekken om nalatenschap spoorloze man

door Albert van Keimpema

Leeft de in 1897 geboren Hendrik Koster uit het Zwaagwesteinde nog? Dat is de brandende vraag in een opmerkelijke kwestie. Z'n familie wil namelijk de nalatenschap verdelen, maar er is geen officiële overlijdensakte van de man, die sedert de Tweede Wereldoorlog spoorloos is.

In 1972 overleed echtgenote Sjoukje. De woning aan de Kerkstraat in het Friese dorp staat dus nog steeds op naam van Koster, hoewel hij op dat adres niet meer in de gemeente Dantumadeel staat ingeschreven.

De rechtbank in Leeuwarden verzoekt Koster zich uiterlijk voor 25 maart te melden. Mocht er geen reactie komen, dan wordt een zogeheten rechtsvermoeden van overlijden gepubliceerd. Juridisch bestaat Koster dan niet meer en kan de boedel onder de erfgenamen worden verdeeld.

Van Hendrik Koster is weinig bekend. Hij werd op 4 april 1944 bij een razzia door de bezetter gearresteerd op verdenking van zwarte handel. Koster werd vervolgens gedeporteerd naar Duitsland. Daar zou hij vlak voor de bevrijding op 3 mei 1945 bij Neustadt kunnen zijn omgekomen toen het schip Cap. Arcona met duizenden krijgsgevangenen in een geallieerde luchtaanval werd beschoten.

Daarbij vielen talloze doden. Er is na de arrestatie van Koster niets meer van hem vernomen en een teken van leven is uitgebleven. Op 13 juni 1973 is een aanname van overlijden getekend

DE FAMILIE STICHTING PORS

****

* is er voor alle Porsen en voor allen die zich bij het geslacht Pors betrokken gevoelen;
* organiseert elk jaar een familiereünie die door veel Porsen, verwanten en vrienden wordt bezocht;
* houdt om de vijf jaar een bijeenkomst in Oude (NH) Kerk van Charlois om het voorgeslacht te herdenken;
* geeft het blad Pors-Post uit met familienieuws en genealogische en historische artikelen;
* gaf verschillende brochures en boekjes over de Porsen in verleden, heden en toekomst uit:
* verspreidde het oude familiewapen Pors onder vrijwel alle Porsenfamilies;
* liet foto's, schilderijen, ringen, tafelvlaggetjes, penningen, glazen, tegels enz. vervaardigen waarop het familiewapen is afgebeeld;
* geeft advies en hulp bij het opstellen van testamenten en codicillen;
* verleent bijstand bij het regelen van begrafenissen en crematies;
* heeft diverse graven van Porsen in bezit en in onderhoud;
* heeft een felicitatiedienst, die aandacht schenkt aan Porsen die verjaren, gezinsuitbreiding vieren, verloven, huwen, jubileren, onderscheiden worden of enig ander heugelijk feit te vieren hebben;
* heeft duizenden Porsen, overledenen en levenden, geregistreerd om het afstammingsonderzoek te vergemakkelijken;
* bezit vele honderden familiefoto's, documenten, rouwkaarten, geboortekaartjes enz. en andere zaken die met Porsen verbonden zijn of zijn geweest.

Van zo'n organisatie behoren natuurlijk alle Porsen lid te zijn. Aanmelden bij de secretaris.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

HOE LANG WAREN ONZE VOOROUDERS?

U kent die geschiedenis wel van de eerste ontmoeting tussen de Franse president De Gaulle en onze Minister van Buitenlandse Zaken Luns, twee lange kerels. Tijdens een vriendschappelijk gesprek zei De Gaulle tegen Luns: "Ik ben nog groter dan u". Waarop Luns geantwoord zou hebben: "Nee, excellentie, u bent niet g r o t e r, maar l a n g e r".

Inderdaad staan Nederlanders in het buitenland bekend om hun lichaamslengte. Vroeger hadden de Zweden dat imago. Maar daarin is verandering gekomen. Onze jonge mensen worden almaar langer. Toen ik in 1951 in militaire dienst ging, liep ik met mijn 1.78 M lengte **vooraan** de troep. Nu zou ik waarschijnlijk helemaal **achteraan** moeten lopen. *"Holandeses, muy alto"*, (Hollanders, erg lang), zei een Spaanse waardin in de vijftigerjaren tegen een vriend van mij, toen deze zijn hoofd tegen een te laag hangende lamp stootte. En die vriend mat ook maar nauwelijks 1.80 M.

Wie in Parijs het Franse legermuseum bezoekt, verwondert zich over de kleine maatjes van de daar in vitrines uitgestalde uniformen van Napoleons leger. Dat waren maar kleine mannetjes, met een gemiddelde lengte van 1,65 - 1,68 meter... In onze vaderlandse bedsteden, bijvoorbeeld uit de Gouden Eeuw, zouden wij niet languit kunnen liggen. onze voorouders trouwens ook niet, want het was de gewoonte halfzittend in de kussens te slapen... Nu is in de bouw voorgeschreven, dat de deurhoogten tenminste 2,20 M moeten zijn. En defensie neemt geen genoegen meer met bedden, die niet tenminste 2 M lang zijn... Interessant in dit verband is het bericht in De Telegraaf van 23 februari, dat we onderstaand plaatsen:

Jeugd wordt boomlang

DEN HAAG, woensdag Nederlanders worden nog steeds langer. Was rond de eeuwwisseling de gemiddelde lengte van een man 169 centimeter, de huidige mannelijke jongeling van twintig meet gemiddeld 183,3 centimeter.

Dit blijkt uit de gezondheidsenquête van het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) die gisteren is verschenen.

Onderzoeker G. Verweij verwacht dat de groeipotentie van de Nederlander nog niet is

Lengte in korte tijd 2 cm. meer

uitgeput. „Het gaat waarschijnlijk goed zolang het hart het bloed kan rondpompen", zegt de onderzoeker. Wanneer de rek eruit is, weet hij niet.

De recente gezondheidsenquête beslaat de groei van jongens en meisjes tussen 1981 en 1992. Jongeren van twintig zijn tegenwoordig langer en zwaarder dan hun leeftijdgenoten in 1981. Jongens zijn, gekeken naar de verhouding lengte-gewicht, nauwelijks dikker geworden. Meisjes wel.

Jongens van 20 jaar maten in 1992 gemiddeld 2,1 centimeter langer dan hun leeftijdgenoten in 1981. Die kwamen tot 181,1 centimeter. Meisjes reiken gemiddeld tot 170,4 centimeter en dat is 2,2 meer dan elf jaar daarvoor. In 1955 was dit nog 163 centimeter.

VERVOLG PAG. 1726.

Bestuur

Voorzitter: Henk Pors
Redactie Pors-Post
Bijendans 36
2907 TA Capelle a/d IJssel
Tel. 010-4502080

2e Voorzitter: Foeko Pors
De Were 122
3332 KH Zwijndrecht
Tel. 078-129879

Secretaris: Arie Pors
Felicitatiedienst
Verzending Pors-Post
Louise Henriëttelaan 116
6713 MJ Ede
Tel. 08380-51502

Penningmeester: Klaas Meyboom
Van Rouwenoortstraat 9
6721 TT Bennekom
Tel: 08389-15893

Bestuursleden:

Jan A. Naujoks
Voorzitter Reüniecommissie
Mozartlaan 29
3131 ET Vlaardingen
Tel. 010-4347981

Cor Pors
Lierdererf 6
7364 BE Lieren
Tel. 05766-2777

Dirk P. Pors
Ring 479
3195 XJ Pernis
Tel. 010- 4169694

Lenie 't Hart-Pors
Rondweg 58
2922 EW Krimpen a/d IJssel
Tel. 01807-15854

Nancy Kramer Freher
Hoge Hof 35
3075 DJ Rotterdam
Tel. 010-4197421

Nico Pors
Familiecollectie
Simon Vestdijk-erf 98
3315 CT Dordrecht
Tel. 078-166730

Genealogische commissie:

F.H.C. Vos
Blekerslaan 45
3075 PA Rotterdam
Tel. 010-4858975

Gironummer 3379325
Familie Stichting Pors

Van Rouwenoortstraat 9
6721 TT Bennekom

Hoeveel dit aan het begin van de eeuw was, is niet bekend. De gegevens van mannen komen van keuringen voor dienstplichtige militairen.

Gewicht

Wees de weegschaal voor vrouwen van 20 in 1981 gemiddeld 59 kilo, in 1992 is het vier kilo meer. Hun mannelijke leeftijdgenoten zijn van 73 naar bijna 76 kilo gestegen.

Uit de CBS-enquête blijkt een sterke samenhang tussen lengte, gewicht en eventueel overgewicht van ouders en hun kinderen. Langere, zwaardere en dikkere ouders hebben namelijk achtereenvolgens langere, zwaardere en dikkere kinderen.

Kinderen van hoger opgeleide ouders en kinderen uit gezinnen met een hoger jaarinkomen dan gemiddeld, zijn gemiddeld langer en slanker dan kinderen van wie de ouders minder opleiding hebben genoten en minder geld verdienen.

Verweij wijt dit onder meer aan sociaal-economische verschillen. „Hoger opgeleide mensen besteden vaak meer aandacht aan goede voeding, wonen beter en leven gezonder", aldus Verweij. Zijn onderzoek richtte zich vooral op cijfers en niet zozeer op de vraag waarom mensen steeds langer en zwaarder worden. Regionale verschillen zijn er ook. Jongens uit Groningen, Drenthe en Friesland zijn gemiddeld drie centimeter langer dan hun leeftijdgenoten in Limburg. Bij meisjes is het verschil 2,5 centimeter.

23 februari 1994

MET DANKBAARHEID EN BLIJDSCHAP GEVEN WIJ U KENNIS VAN DE GEBOORTE VAN ONZE DOCHTER EN ZUSJE

JUDITH WILHELMINA HENDRIKA

Wij noemen haar Judith

Piet en Lenie 't Hart
Martin
Peter
Ingrid

Rondweg 58
2922 EW Krimpen aan den IJssel
Tel. 01807 - 15854

VAN HARTE GEFELICITEERD